

Foaie săptămânală, întocmită de preotul IOSIF TRIFA

Abonamentul: pe un an 150 Lei.

Redacția și Administrația: Sibiu, Aleea Filosofilor Nr. 18.

Un număr 3 Lei.

Dela văile lui Ezechil — la adunarea din Poenari - Arad.

Se va părea desigur ciudat titlul de mai sus, dar el rezultă din ceeace vom spune mai jos.

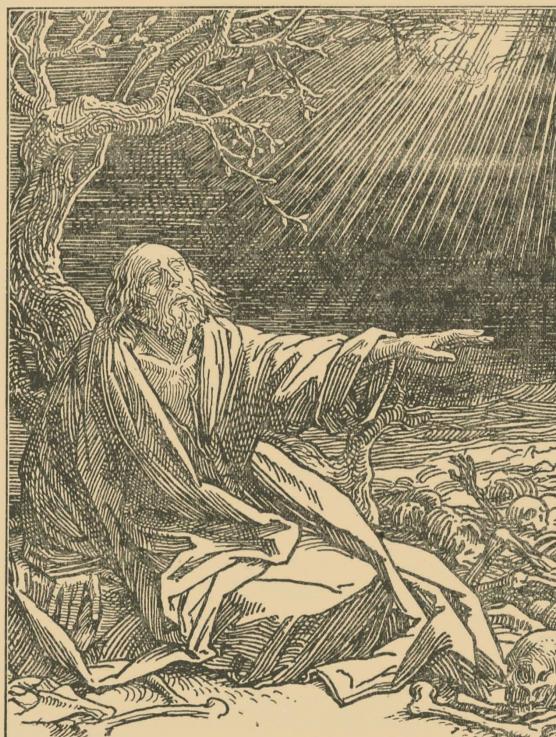
Mișcarea Oastei Domnului a ieșit din suflarea Duhului sfânt. Oastea Domnului e opera Duhului sfânt. Oastea Domnului a venit, aşa cum vine primăvara, pe urma suflării vântului ceresc. Oastea a venit aşa cum spune o cântare a primăverii:

*Peste câmpuri suflă vântul
Si deșteaptă tot pământul
Mii de paseri cântătoare
Preamăresc pe Dumnezeu*

Peste hotarele țării noastre a suflat vântul cel ceresc și a adus „primăvara” cea duhovnicească. „S-au desghețat” ini-mile, ochii se umplu de lacrimi, râurile bucuriei curg năvalnic. Mii de „paseri cântătoare” îi cântă azi lui Dumnezeu și mii de „flori” și „floarele” răsar în toate părțile.

Oastea Domnului a fost dela început vântul dela Ezechil, care a început să sufele peste „văile” acestei țări, și multime de „oase uscate” — de morți cu sufletul — au inviat la o viață nouă. „Si m'a pus Domnul — zice proorocul Ezechil — în mijlocul unei văi plină cu oase uscate... și mi-ai zis: profetește fiul omului și zi Duhului: Duhule, vino din cele 4 vânturi și suflă acestor morți ca să invie. Deci am profetit și Duh de viață a intrat într'ânșii și au inviat și au stătut pe picioarelor lor o oaste mare, „foarte mare” (Ezechil cap. 37, 1—10).

Din „oasele cele goale și uscate”, suflarea Duhului sfânt a făcut și la Oastea Domnului o oaste mare, foarte mare. Zi de zi și an de an, au sporit „oasele” cari incepeau să miște, să se încheie os cu os, să

crească pe ele carne și să invie la o viață nouă. Oastea Domnului a fost și ea o minunea despre cum lucrează și azi minunea dela Ezechil cap. 37; despre cum inviază și azi la o viață nouă oamenii cari morți erau și numai „oasele” mai erau de ei.

Iar tocmai pentru Oastea era vădit o lucrare a Duhului sfânt, ea trebuia păzită și aparată de tot ceeace ar „întrista pe Duhul sfânt” (Efeseni 4, 30).

Iar această greșală, această pacoste, iată a venit. Peste o mișcare atât de vie duhovnică, au venit niște statute întocmite atât de lumește. Despre greșala asta am scris pe larg în articolul din numărul

5: „Pe calea crucii Domnului Isus”, arătând cum aceste statute inseamnă tocmai a-i luna mișcării ceeace nimeni nu-i poate da: suflarea și lucrarea vântului ceresc.

Ca o dovdă vie și grăitoare, dau mai jos unul din multele rapoarte cari ne vin de la fronturi cu plângere despre „rânduiala” cea nouă pe care au făcut-o statutele:

Cucernice Părinte Trifa!

Noi ostașii Domnului din Bodești, Bănești și Leasă, în ziua de 2 Februarie am avut o adunare în com. Poenari. După ce a deschis părintele adunarea și a vorbit fratele Dumitru, am luat cuvântul sub-

semnatul, arătând ce este Oastea Domnului și cum trebuie să fie un ostaș. Când au ajuns vorba despre joc și beurtă, atunci au sărit învățătorul și pe urmă părintele, ca mușcați de șerpi, spunând că nu-i adevărat, că trebuie (omul) să joace și să beie că nu-i păcat. Pe urmă s'a aflat și între noi un „ostaș” care mai fine în casă „cuil lui Pepelea” fr. Teodor-Bănești, spunând și el că trebuie să bei, dar cu măsură!

Noi am mai cântat ceva și am plecat foarte măhiși.

Fr. POP GEORGE-Bănești
Arad

Acest raport spune totul. Iată ce se întâmplă când într'o mișcare pronunțat duhovnicească se amestecă o lucrare pronunțat lumească. Iată ce se întâmplă când voluntariatul cel duhovnicesc al Oastei (de preoți și laici) este înlocuit cu o oficializare rău înțeleasă și cu niște „președinți” cari sar în apărarea beuturilor și jocurilor. Si iată astfel cum se poate ajunge dela văile lui Ezechil la adunarea dela Poenari-Arad și la celealte cari vor păsi bărbătește pe urma ei întru apărarea jocurilor și beuturilor.

Adunarea din Poenari a fost un hotar ce va fi notat în istoria Oastei.

Tocmai prevăzând această amestecătură, eu am strigat adevărul „de pe acoperișul caselor”. Am suflat primejdia din trâmbită, căci doar pentru asta mi-a pus Domnul o trâmbită la gură. Iar dacă pentru toate acestea voi fi „judecat” și „pedepsit”, slavăt să fie Domnul!

Cuvântul fraților, despre Statutele, făcute pe seama Oastei.

Potrivit declarației noastre din numărul 5, noi n'am mai dat glas, nemulțumirii ostașilor cu Statutele ce s'au făcut pentru Oaste. Ne spusesem cu apăsă cuvântul. Văzând însă acum, că «Lumina Satelor», umbără să dea impresia, că la fronturi, ostașii «joacă» de bucuria acestor Statute, spicuim și noi, câteva păreri și mărturisiri din sutele căre ne-au sosit.

Pentru lumina pe care ați pus-o'n sfesnic.

Dragul nostru părinte,

In toată noastră dragă «Isus Biruitorul» cu data de 21 Martie c., lăram văzut că sunteți acuzat pentru lumina pe care ați pus-o în sfesnic de ne-a scos pe noi cei păcătoși din moartea păcatului. Părintele nostru drag, suntem zeci, sute și miile de frați, care ne-am trezit la glasul trimițelui de la Sibiu.

Părintele nostru drag, astăzi mii de suflete care sau trezit și au aflat cu adevărat pe Domnul, înălță vecinie rugăciunii. Tatăl și Domnului Isus Hristos pentru luminătorul sufletelor noastre, pentruca Domnul să scoată Adevărul la lumină. Sf. Voastră nu ne-aș arătat altceva decât să urmări calea Domnului și Bisericii de care nu ne-am despărțit până când Tatăl ne-o chema la El.

Dorim însă ca foala noastră dragă să funcționeze înainte până la sfârșitul vieții noastre.

Cu lacrimi în ochi vă sărutăm mălinile și picioarele că la un bun și milostiv părinte.

Rugăm a o publica la foale

Nevrednic ostaș I. C. ORUIA, Smârdan-Dolj.

Noi stăm îniniștiți

Prea Cucerincie Părinte,

Slăvit să fie Domnul! Noi stăm îniniștiți pe calea pe care am apucat Rămânenții cu Isus Biruitorul. Statutele nu ne trebuie, nici să ne cumpără raiul cu 50 lei. Căci Domnului credem, că nu-i trebuie bani pentru ca să ne ferete păcatele. Chiar de-am fi amenința că vom fi dată afară din Biserică nu ne temem. Căci ce va fi pe urmă cu noi de ne vom întoarce de nou la joc? Ne vom ruga neconte-nit pînă în Sf. Ia. Slăvit să fie Domnul.

Maria Iacob, ostașă, Vănători-Tr. Mare.

Din Vlișoara Teleorman.

Cucerincie Părinte!

Ne doare sufletul când vedem, cum atâtea vorbe rele se îndreaptă împotriva sf. Voastre. Ne doare când vedem lucrurile nedrepte pe care le scrie «Lumina Satelor». El scriu că sf. Voastră numiți Biserica, mama steașă, pe când să învățăturile ce ni-le-ați dat, săi umplut pe atâta locuri bisericele. El zic, că vă luaiți de piept cu Biserica pe cănd noi vedem că vă luaiți de piept cu diavolul.

Ci Domnul să vă ajute în lucru Lui, și să vă dea ne-contenit putere de a avea numele Lui!

Fr. Păun P. Drăguț.

Fronturile

Iubite Părinte Trifa,

„Înainte de sărbători am citit în «Lumina Satelor» un articol, intitulat „Fronturile cu mai aşteptă”, în care se spunea că ostașii din cele două tabere, trebuie să se unească. Dar cei dela «Lumina Satelor» trebuie să fie că fronturile sunt unite și toate sunt cu părintele Iosif. Peste tot locul pe unde am fost în cercetare, frații mi ai mărturisit adâncă lor dragoste pentru sf. Voastră și nici odată nu vă vor părăsi.

Chiar dacă va fi cazul să rămâneți și mai pe departe catherine, ei și auncă vă vor urma.. Slăvit să fie Domnul.

Fr. Gh. Tănăsescu, Ferma Petroșani-Vlașca.

Stim că morți eram și-am învățat.

Cucerincie Părinte,

Venim și noi, cei trezili la viață de către sunetul trâmbișii sf. Voastre, acum când diavolul a ajuns atâțea prigoane împotriva Oastei. Vrem și noi să mărturisim adevărul. Cucerincie Părinte, noi, din comunele General Avrescu, Târgu Neamă, Grosi, Vănători, Nemțisor, mărturisim celor ce ne cer socoteală, că morți eram și am învățat, orbi eram și acum vedem. Noi acestea le stim, dar că ești rău, să cum d în învățător Astochiul din Comaruna-Iași spune, noi aceasta n'știm. Întrebăm pe d. Acoștăchioi unde a făcut cunoștință cu păr. Marin din București.

Noi cei de pe-aici, ne iubim preoții, iubim Biserica și de aceea nu era nevoie de un statut deosebit care să ne tot ceară bani.

Frații ostaș! Să nu uităm pe acela care se jertfește și suferă pentru cuvântul Domnului (păr. Iosif).

În numele fraților, I. Machedon, ostaș.

Toți frații le resping..

... Au mai venit și statutele dela «L. S.», dar toți frații le resping cu amărăciune. În 51 de articole nici odată nu-i poamenit Numele Isus. N'are sare, n'are foc, n'are nimic sănătos, lipsesc temelia Isus.

Leon Andronic, Dornești-Bucovina.

Din mijlocul văpăll.

Cucerincie Părinte.

... Mai întâi mulțumim Domnului Isus, căci neajută să trecem cu bine prin văpala focului de încercări. Cu totii

strigăm : suntem prezenți la datorie și nu vom uita pe acela, care ne-a născut la viață cea nouă. Nimeni nu ne va despărții de dragostea lui Christos. Nici nu vom să punem viu nou în buduțuri vechi.

Vă rog a-mi trimite și mi folă trineretului în 10 exemplare săptămânali. Slăvit să fie Domnul!

Fr. Irimie Stoeni, Socien-Caraș.

Din Vlădoaia Mehedinți.

Scumpul nostru părinte Trifa,

Privitor la statute spunem următoare : Comandantul Oastei Isus Biruitorul. Statutul Oastel și sf. Scriptură și învățăturile Sfinților Părinți pe care le pomenim în sf. Biserică. Prea cucerincie Voastră ca mama care ați suferit durerile nașterii, urmează a ne da și laptele hrănitor prin folă noastră dragă și cărțile sf. Voastre.

D. Tudor umil ostaș al lui Isus Biruitorul.

Din Gugești R.-Sărat.

Cucerincie Părinte Trifa,

...Pe noi ostașii Domnului nu prea ne aranjăză statute și regulamentele, deoarece sf. Duh nu lucrează cu statute. Noi suntem la datorie cu sfintia ta.

Frații.

Din Mitocul-Dragomirnei Suceava.

Prea cucerincie Părinte Trifa,

Noi nu putem înțelege o Oaste cu președinte, consilieri, regulamente, puțindu-se taxe pe biletul ostaș. Nol ostașii de pe aceste meleaguri mărturisim solemn și categoric că rămânenții noștri sunt prieni credință cea adevărată, prin Duhul lui Isus Biruitorul alături de sfintia Voastră care ne-ați ridicat pătura întunericului de pe ochii noștrii lăsând să străucească lumina Evangheliei în primă parte ne am lăsat de răutățile și ne-am făcut lupițări contra păcatelor noastre. Deci la luptă frații ostaș.

Vatamanuc Emilian.

Din Orhei Basarabia

Prea cucerincie Părinte Trifa,

Trebua înțiat numai un proiect de statut care să fie aprobat prin votul adunării generale a Oastei. Căci un statut se întocmește numai când lipsesc societatea care are să se formeze după calapodul statutului. Dar Oastea are o existență de 14 ani și trebuie ca statutele să se formeze după calapodul ostașiel și cu înțelegerea tuturor. Statutele publicate nu se potrivesc pe trupul Oastei. Sunt prea inguste. Ele au fost copiate după alte statute.

Fr. I. Miron-Orhei.

De când a venit statutele fug de Oaste ca de lup

E grea luptă noastră de acum. Până a nu veni statutele, veneau la Oaste (și la biserică) sectanți și oameni

care nu mergeau la biserică... acum, văzând acest lucru de încercătură, nu știu ce să facă... Cei străini de biserică, când aud de Oaste fug ca de lup zicând că au destule dări, imposibil, bir și alte greutăți... când le zicem să vă la biserică, ei zic că se tem de statute, iar sectanții zic că nu e în ele lepădarea de sine cum zice Măntuitorul. Unde scrie să se facă statut cu președintii ?...

...E greu părinte, foarte mare desbinare în popor... avem mult de luptă; numai Dumnezeu știe și cei ce sau îorolat sub steagul Oastei. Eu am jertfit totul pentru Evanghelie și biserică. Martor îmi e și părintele sufletesc din sat — numai să fie bine.

Petru Avădănoae-Botoșani

Ce ne scrie un student

Preacucernice Părinte Trifa ! Cu multă dragoste scriu aceste șire, am urmărit acțiunea începută de Dvs. și am avut ocazie să vă văd luptând pentru propriașirea adevărate credințe. Dumnezeu v'a înălțat înima și-a rezistat oricărui persecuție și obstacole care vi s'au pus în cale. Cu Domnul todeauna veți învinge !!!.

Martori ai Domnului au existat întotdeauna. Sună și azi. Si unul dintre ei, fără nici o exagerare suntești și Dvs. Alii se urcă și aștăzi bat jocorii pentru numele lui Isus Hristos. Si suferi și acum defăimare de la unii ! Cinste vi se cuvine.

T. student teol-Brăila.

O asemănare

Într-o carte, despre răboiul din 1916-1918 am cunoscut că întimp ce România se luptau cu inamicul, aliașii noștri ruși, se luptau cu cazanele dela bucătărie. Așa e și la Oaste. Sf. Voastră vă luptați cu inamicul diavol iar aliații dela L. S. se luptă cu aliații de statute și cu Organizarea petrecerilor.

A. Petcușescu Mărileanu-Constanța.

Avem statute făcute de sf. Malcă Biserică.

...Cetind și noi statutele, nu ne-am prea orientat după ele... noi avem statute făcute de sf. noastră Malcă Biserică, făcute și întocmite de Capul ei, de Măntuitorul Hristos.

Secretarul Oastei, F. G. Morada-Arad

«Chiar de s'ar zgudui pământul».

...Noi copili pe cari și. Voastră i aș născut în Domnul nu te vom părăsi. Vom fi alături de sf. voastră împotriva tuturor furtunilor. De s'ar zgudui pământul și s'ar elătina munții (Ps. 46.2) noi nu te vom părăsi. Inalte părinte drag! Noi te vom urma și în rugăciuni nu vom iuda ceta pentru îsbândă.

Petru Sas, Șomoș Arad.

O propunere

Iubiți frații din întreaga țară ca cel mai mic ostaș vă rog să faceți căte o cerere la Sf. Sinod pentru părintele nostru Iosif Trifa de a-l lăsa în pace și în harul lui Dumnezeu... și să-l rugăm pe sf. Sinod de a opri pe oameni de bății, lăutari și dela cărciume și nu dela biserică, căci toate vin dela Duhul sfânt.

Ioan D. Giurea-Murgești-Gorj

«Aici odihnește dreptatea»

Scumpul meu părinte,

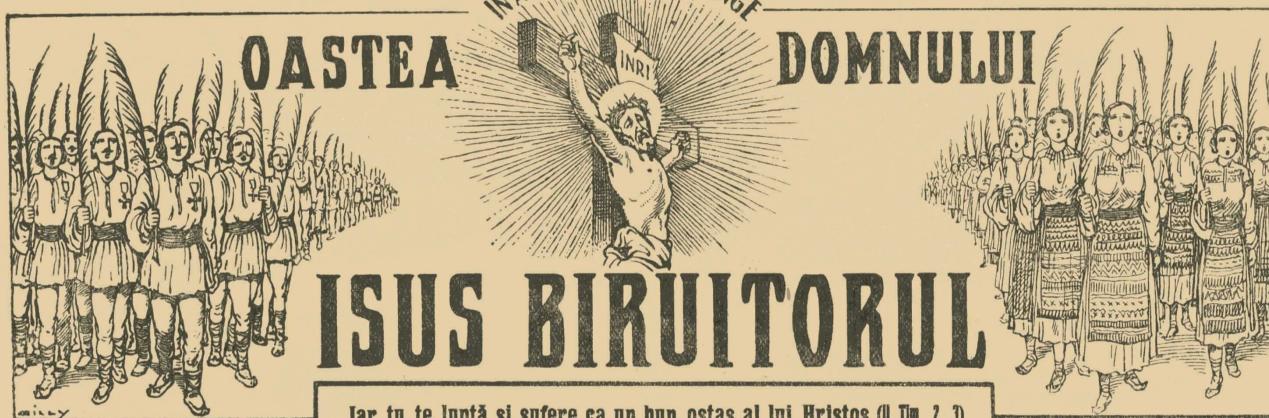
Mult mă supără nedreptatea. Multe aș avea să vă scriu. Acum vă rog să țineți lupta noastră și pe mal de departe. Văd că vă amenință cu excomunicare. Eu zic și rog ca tot ce este ostaș cu Isus Biruitorul să pună mâna dela mâna și pe la răscruci de drumuri să înalte căte-o sfântă cruce cu inscripția: *aici odihnește dreptatea*.

Grigore Manjoe
Vlăduța-Românați.

AICI

odihnește

DREPTATEA

Credință și recunoștință — Părintelui Iosif Trifa.

Preaiubitul și în veci neuitatul nostru trezitor și îndrumător sufletesc!

Preascumpul nostru binefăcător sufletesc!..

În strâmtorările nedreptății omenești, în care te află din pricina Evangheliei lui Hristos, din pricina dragostei Sfintiei Tale pentru noi, să știi preaiubitul nostru Păstor, că noi toți sufletește suntem alături de Sf. Ta. Si pentru atâta de binefaceri sufletești, cari poate să ne fie o pricina de o mânătire veșnică, de o primăvară fără de sfârșit, noi suntem gata să ne punem chiar și capul în joc. Pre cum și-au pus capul lor în joc, — ca să-i scape viața sf. sf. Apostol Pavel — tovarășii lui de lucru în Hristos Isus — Priscula și Acuila.

Preaiubite Părinte!

Aveam și noi fiecare un suflet de mândruit. Vrem și noi să facem totul pentru Evanghelie, ca să avem și noi parte de ea. (1 Cor. 9, 23).

Apostolul Pavel, ca un păstor sufletesc, spunea Corinenilor: „Vă laud că în toate privințele vă aduceți aminte de mine, și că finețile învățăturile întocmai cum vi-le-am învățat“ (1 Cor. 11, 2). Aceste cuvinte ale sf. Apostol Pavel ne dovedesc, că Corinenii erau recunoscători păstorului lor sufletesc și nu-l uitau. Recunoștința și mulțumirea este o virtute, care ne ajută să dobândim cerul. Si dimpotrivă, nerecunoștința ne duce pe noi spre moarte veșnică.

Preaiubite Părinte Iosif!

Noi vrem să-ți fim recunoscători și ajutători în lupta sfântă și dreaptă — până la ultima suflare a vieții noastre. Căci așa ne poruncește nouă Domnul și Stăpânul nostru, Isus Biruitorul. Noi ne temem să fim față de Sf. Ta altfel. Căci Întelepțul Solomon ne glăsuește: „Celui ce întoarce rău pentru bine, nu se va muta răul din casa sa“ (Proverbe XVII, 13). Si apoi și alți oameni de bine, ne spun: „Oamenii recunoscători sunt asemenea câmpilor roditoare: dau înapoi înzecit ceea ce au primit“ (Kotzebue). — „Nerecunoștința este un semn de slăbiciune. Niciodată n'am văzut oameni destoinici, cari să fi fost nerecunoscători“ (Goethe). — „Nu este nici un mormânt destul de bine închis, ca să nu pătrundă în el blestemul și nici unul destul de adânc, până la care să nu se coboare recunoștința“ (Lamura). — „Recunoștința este memoria înimii“ (H. Balzac). — „Disprețesc nerecunoștința ca pe cel mai urât cursur al înimii“ (Napoleon I) și „Recunoștința este cea dintâi grijă a unui suflet ales. Nu se cade ca recunoștința să lase să îmbătrânească binefacerea“ (Charron).

Deci, noi ostașii Domnului, treziți la o primăvară sufletească dulce și frumoasă, nu putem să-ți răsplătim cu răceleala nerecunoștinței, ci totdeauna gata fiind să-ți urmăm și suferințele, ne vom ruga Domnului pentru Sf. Ta.

Părinte VLADIMIR POPOVICI, al Oastei Domnului Isus Biruitorul.

Pentru istoria Oastei și sf. Sinod: Cum a decurs ultima audiență

După ce în ședință sf. Sinod din 9 Martie, a. c., mi-să adus, drept acuză, o prețință afirmație verbală pe care aș fi spus-o în ultima audiență avută la I. P. S. Sa Mîropoliștilor Nicolae, sau, în cele ce urmează, drept lămurire, mersul acelei audiențe.

Recunosc și am recunoscut că în ultimele audiente, I. P. S. Sa m'a tratat cu o amabilitate despre care pot spune că m'a obligat. Am și spus I. P. Sale că mă obligă bunătatea cu care m'a primit.

Nu pot însă să tăgădui durerere ce am avut-o în audiența penultimă, din 21 Decembrie, când mi s-a împărășit plăinul cu soc. Sf. Gheorghe și ceeace mi s'a spus de «intransigență» Oastei cu jocurile. Eu cred că și I. P. S. Sa a observat măhnirea și durerea ce m'a izbit în acele tragice clipe pentru mine.

A venit și ultima audiență în care s'a năruit tot ceeace se clădise. Despre mersul acestei audiente dau amănuntele de mai jos:

M'am prezintat cu îngrijorare în această audiență, înțelegând că I. P. S. Sa să coboară dela Păltinișii în o stare iritată. Întrând în audiență, am verificat îndată această teamă. Cât de colo se vedea că cineva iar să amestecat cu insinuări și stiri tendențioase. Linisteala celorlalte audiente dispușe. I. P. S. Sa m'a somat aspru să mă decid îndată; să dău îndată un răspuns categoric.

Eram pus într-o situație grea pentru că nu era încă nimic definitiv pus la punct; nici chestia cu statutele și regulamentul Oastei, nici cu tipografia, cu foile etc.

Am răspus că nu mă pot decide din cauza statutelor;

am început să spun că totuși după o muncă de 12 ani, în care am creat o mișcare religioasă, se cădea să am și eu un cuvânt la întocmirea statutelor acestei mișcări. Răspunderea sufletească ce o am în această mișcare nu mă lăsa să accept niste statute nepotrivite.

(Urmare din pag. 2-a)

Din Timișoara

Sunt prezenți la datorie chiar dacă trebuie să ne dăm viață pentru Biserica noastră ortodoxă. Oastea Domnului trăiește prin revârsarea Duhului Sfânt. Să avem grija să nu ni se lea Duhul Oastei să ajungem cu litera legală. Căci aceste statute inseamnă dărâmarea Oastei. Fraților, Oastea Domnului nu poate fi niciodată ca celelalte societăți. Noi vom merge înainte cu acela la care-l cunoaștem alesul de 14 ani de zile.

Petri Drăgoi ostaș al lui Isus Biruitorul

«Statutele cu care noi am lucrat 14 ani»..

Cuc. Părinte Trifa! Vă comunicăm statutele cu care am luptat 14 ani, noi ostașii din Crihalma. Sediul Oastei Domnului este la Matei 21, 12–13.

Mijloacele ostașilor sunt cele de la Matei 5, 1–12.

Cum să fie cinea primit în Oaste I. Ioan 12–18.

Taxa membrilor: Luca 20, 23–26. Donatorii Oastei:

Români 12, 1–21. Insignele Oastei: Matei 24, 30 și Apoc.

5, 6, 13, 17. Datorile membrilor I Cor. 13, 1–13. Cari ne le impinsesc II Petru 2, 1–9. Membrul de onoare: Luca

9, 46 60.

(vă urmă)

Ioan Morari Crihalma-Tr. Mare,

Am fost somat să spun îndată ce anume nu este bun în aceste statute; mi s'a spus că e vorba numai de ambiația mea personală... că «nu mă pot adapta spiritului bisericii și îndină am cedit cărți sectare» etc.

In tot timpul acestia a fost vorba despre statute și mă durat foarte multă afirmație că eu aș fi declarat că «nu m'am putut decide sufletește să mă întore în sănul bisericii». În această discuție, eu nici măcar n'am amintit numeroiele de biserică, necum să fac o astfel de gravă afirmație.

Dându-mi seamă că în atmosferă astă incercătă nu se poate rezolva nimic, eu l-am rugat pe I. P. S. Sa să-mi îngădăue a preciza în scris ceeace am de spus pentru că în scris, lucrurile totdeauna sunt maiclare. Dar I. P. S. Sa mi-a răspuns aspru că nu mai are lipsă de nimic. Ceeace am spus, îl este destul. Cu aceasta, I. P. S. Sa a plecat și audiența s'a sfârșit.

După această dureroasă audiență, eu tot mai aveam nădejdea că lucrurile se vor domoli de nou și înțelegerea se va relua. Dar, a doua zi, «Telegraful Român» a publicat un violent articol vestind ruptura.

Mă dură acest articol, dar totuși nădăjduiam că în foaia «Lumina Satelor» nu se va lăua încă atitudine. De aceea, eu am așteptat cu foaia «Isus Biruitorul» până a ieșit mai târziu «Lumina Satelor» și întrucât, «Lumina Satelor» n'ar fi vestit ruptura, nici eu nu dădeam curs celor publicate și înțelegerea se putea relua. Deci să judece oricine. și mai presus de toate să judece Dumnezeul!

Aşa, aşa fiul meu... după crucea Mea cu crucea ta.

„Tot cela ce vrea să vie după Mine, trebuie să se lepede de sine, să-şi ia crucea să în fiecare zi, și să vie după Mine“ (Luca cap. 9 vers. 23).

Fiul meu! Nu ultă nici-o clipă: măntuirea este calea cer. Îngustă. Măntuirea este calea crucii. Măntuirea este purtarea crucii. «Tot cela ce vrea să vie după Mine, trebuie să se lepede de sine, să-şi ia crucea să în fiecare zi și să vie după Mine».

Fiul meu! Orice suflet care vrea să se măntuiască trebuie să apuce calea aceasta și să poarte crucea aceasta. Să orice ostaș care vrea băruința și cununa, așinderea trebuie să apuce pe calea aceasta și să poarte crucea aceasta.

Fiul Meu! Tăi iuat și tu pe urmă crucea Oaste? Să ai plecat cu ea după Mine? Aşa, aşa, fiul Meu. După Mine cu crucea ta. După crucea Mea cu crucea ta. Cu ochii înțintă la drumul Meu, la harul Meu și ajutorul Meu. Privește-Mă neîncetat pe Mine căci Eu sunt Calea, Adevarul și Viața ta. Eu sunt calea ta. Dacă nu aș merge Eu înaintea ta, tu îndatăi ai cădea.

Fiul Meu, privește-Mă neîncetat, căci privindu-mă neîncetă, vei află că de mult te-am iubit și vei începe și tu să mă lubești. Privindu-mă neîncetă, vei începe să vezi ce plindă de viață și am lăsat Eu și vei începe și tu să urmezi această pildă. Dragostea Mea va fi dragostea ta. Răbdarea Mea va fi și răbdarea ta. Smerenia Mea va fi și smerenia ta. Suferințele Mele vor fi și ale tale. Moartea Mea de pe cruce va fi și moartea ta față de lume. Învierea Mea va fi și înviera ta. Să băruinția Mea va fi și băruința ta.

Și astfel, iubitorul Meu, vei începe și tu să pășești după Mine, pe urmele crucii Mele, alături de milioane și milioanele de suflete care au pășit pe calea aceasta și au ajuns aici în cer.

Fiul Meu! Nu ultă, a merge după Mine pe urmele crucii Mele înseamnă să rabzi totul, să suferi totul, să lubești pe toți, să pângă cu cel ce plâng, să te bucuri cu cel ce se bucură și să pășești călcând sub picioarele tale scorpile și balaurii Ispitelor și păcatorilor. A mer-

ge după Mine pe calea crucii înseamnă a fi tuturor toate și mai presus de toate să fii cu totul al Meu.

Fiul Meu! Să nu uiți apoi nici o clipă că a merge după Mine, pe urmele crucii Mele, înseamnă a mer-

ge pe drumul cel cu spini înconjurat, pe care am mers și tu și pe care au mers toți căji au ajuns în odihna Mea din cer.

Pe drumul acesta, cu spini înconjurat, trebuie să pășești și tu cu ostiașia ta. Să nu aștepți nici tu de

Dela frații din Sibiu.

Pe 5 fronturi deodată — cu mașina Domnului la Săsciori.

Cu ajutorul Domnului frații din Sibiu sunt mereu la datorie. Adunarile noastre se întâlnesc regulat și strâns în jurul cuvântului măntuirii tot mai multe suflete.

Dar de când s-a desprîmăvărat, frații din Sibiu s-au organizat în mai multe echipe care în fiecare Duminecă pornește pe fronturile din Imperiul român. Mai ales, tineretul se arată neobosit în răvaș de a cere cete și răscoali satelor cu cuvântul Domnului. Așa că Duminecă, 21 Martie, două echipe de tineri au fost la Ocna-Sibiului și la Săsciori. Aici cu mașina Domnului pentru adunarea tinerilor frații recruti din Regiunea Alba. Fratele Ioan Marin a spus că la Săsciori tineretul și frații au avut o noapte nouă de luptă pentru frații dela fronturi.

bucurii. Domnul a lăsat cu putere și de date aceasta.

Au lăsat parte frații din 30 comune.

Duminică 28 Martie, frații din Sibiu au lăsat pe 5 fronturi. Frațele Ioan Marin și Ion Opris au fost la marea adunare dela Sâmbăteni-Arad, la care au lăsat parte peste 1000 de frații. Raportul mai este larg în numărul vîtor.

O a 2-a echipă de tineri a fost cu mașina Domnului la Bungard, lângă Sibiu. A treia echipă a fost la Ocna-Sibiului.

A 4-a echipă de tineri a fost cu mașina Domnului la Bungard, lângă Sibiu. A treia echipă a fost la Ocna-Sibiului.

Este aceasta o mare bîruință cu care ne mângâie Domnul în mijlocul necazurilor noastre de acum. Să să fie aceasta un iudeu sau de luptă pentru frații dela fronturi.

O veste bună.

Părintele Vladimir Popovici se angajează cu voia lui Dumnezeu să meargă o lună la fronturi cu mașina Domnului.

Dela prea iubitul nostru luptător, părintele Vladimir Popovici din Glingen-Orhei primim următoarea scrisoare:

Prea tutile părinți.

Luând cunoștință cu mare bucurie despre mașina Domnului, m'am gândit că dacă-mi ajută Domnul să mă pun pe lângă mașină în slujba Domnului barem pe o lună de zile în vara viitoare, pentru propaganda Oastei și răspândirea cărților. Mi-aș lăsa această sarcină sfântă dacă gândiști că e de cuvință și de nevoie. Voi aștepta răspuns. Slăvit să fie Domnul.

Părintele Vladimir

Pe noi ne-a bucurat foarte mult această dorință frumoasă a scumpului nostru părinte Vladimir și credem că fronturile îl așteaptă cu mare răbdare și placere.

Domnul să-l ajute să-și împlinească sfânta dorință. Oh ce frumoase sunt pictoarele celor ce binevestește. (Romani 10, 15)

la lume ceva mai mult decât am primit Eu. Dacă Eu am primit o cunună de spini, tu să n'aștepți una de lauri. Dacă Eu am primit hulele și batjocurile lumii, tu să n'aștepți laudele ei. Dacă pe Mine m'a urât lumea, nici tu să n'aștepți iubirea ei. Dacă pe Mine, drept răsplătită, lumea m'a răstignit între doi tâlhari, nici tu să n'aștepți răsplata lumii pentru că «sluga nu este mai mare decât stăpânul».

Fiul Meu! Toți căji au ajuns în odihna Mea din cer, crucea ca jucui au purtat în lume aceasta. Toți au trecut prin încercări, necazuri, batjocuri și prigoane. Toți au trecut pe calea cea strâmtă. Să tu vrei să ajungi în cer pe calea cea largă? Vrei să trăești în lume liniștit, când Eu am spus lămurit: «În lume necazuri vești avea?» O! nu te mai ocupă cu această ispătă, dragul Meu, căci nu este ostiașie și nu este mănuire fără cruce și suferință.

Deci fiul Meu! Până la sfârșit pe drumul crucii Mele, pe drumul cel greu al crucii Mele. Până la sfârșit pe drumul pe care l-am stropit Eu cu sângele Meu ca să ajungi și tu în bucuria și odihna Mea ce-a dulce.

RUGĂCIUNE:

Da, Isuse Doamne, via și eu cu crucea mea, după Tine, pe urma crucii Tale. Plecasem cu crucea Oastei în altă parte, dar acum înțeleg că trebuie să merg până la sfârșit, răbdător și ascultător, pe urma crucii Tale.

Toată grija mea va fi să merg după Tine. Să merg la Golgota și dela Golgota, împreună cu Tine în viață și odihna cea vecină.

Da, Isuse Doamne, cu crucea mea voi păși numai pe drumul cel stropit cu sângele Tău. Să mă voi uita neîncetă înțâi la Tine, Căpetenia desăvârșirii mele.

După Tine, după Tine Doamne, neîncetă după Tine, până voi trece pe urmă în odihna și pacea Ta cea dulce.

TINERETUL DOMNULUI

Nimeni tinerețea ta să nu o defaime; fii pildă credincioșilor (I Timotei 4,12).

Pe Tine Te răstignim și în America.

Articolul părintelui Muntmarg: «Pe Tine Te lăudăm... pe Tine Te răstignim» și articolul «Pe tine Te răstignim... și la Sibiu», au cunțumit sufletele celitorilor, prin desvelirea unor lucruri nespuse de durerioase din viața creștinilor de azi, care amestecă așa de ușor lucrurile sfinte cu lucrurile lumești. Ori tocmai împotriva acestui amestec a pornit lupta sfântă la Oastel Domnului. Căci Domnul a spus: «nimeni nu poate sluji la doil domini».

Iată însă că amestecătura astă de înjosire a slujbelor Dumnezezești, e tot așa de obișnuită și la frajii români creștini din America.

Se știe că în America sunt mulți români. El au preoți și biserici, organizate în protopopiate conduse de un episcop mislonar P. S. Pollicarp Morușca. Episcopia mislonară ortodoxă română din America tipărește o foaie săptămânală: «Solia», în care scrie regulat P. S. episcop Morușca.

Dar cînd în această foaie a bisericii am găsit niște invitații ciudate.

Anume într-o invitație, pe care o reproducem aici, slături, frajii români din America sunt chemați la o petrecere, eu muzică dans și bucură, în sala bisericii sf. Maria din Detroit.

Petrecerea astă se face spre a strângă bani pentru ridicarea unei mănăstiri românești în America, numită «Schitul Vatra Românească».

Și invitația se încheie cu cuvintele: «Veniti cu toții să ne petrecem

bine pentru un scop frumos» (pentru zidirea unei mănăstiri) Tonin «Solia» din 21 Februarie 1937.

Citim apoi tot în foaia «Solia» alte două invitații minunate. Anume, clubul femelor române din Detroit

+++++

INVITARE la petrecerea

ce o aranjează Societatea

„Uniunea Ort. Română Caritatea” din Cleveland, Ohio, pentru fondul: „VATRA ROMÂNEASCA” (prima mănăstire românească din America N. R.).

CÂND? Duminică, în 21 Februarie 1937.

UNDE? In Hala Bisericii „Sf. Maria” 6201 Detroit Ave. Cleveland, Ohio.

MUZICĂ? Renumita orchestră a lui Johnny Trebeș cu „ai lui flăcăi”.

INCEPUTUL? La ora 7.30 seara și durează până la ora 12:00 noaptea.

INTRAREA? 35c de persoană.—Barul bine asortat.

VENIȚI CU TOȚII.

Toți cei cu înțima română, veniți să petrecem bine împreună pentru un scop frumos.

Comitetul Aranjator.

Foaia «Solia» din 21 Februarie 1937.

cheamă pe toți românila o petrecere precedată de parastas și urmată de muzică, glume, veselle și bucate gustoase de lăsarea postului (foaia «Solia» din 28 Feb. 1937).

Iată altă invitație a societății «Uriea Românilor» din Detroit cheamă la o petrecere al cărei program începe cu un parastas slujit de Iosuș P. S. S. Episcopul Morușca. Urmează un banchet și o sezoare cu jocuri, cântece și multe alte, până la ora 1 noaptea (Foaia «Solia» din 7 Februarie 1937).

Iată deci cum se poate petrecere bine pentru un scop frumos; iată cum se poate face un parastas pentru cel morți împreună cu dansuri și veselie. Iată cum se amestecă sfintele slujbe ale lui Dumnezeu, cu slujbele diavolești ale petrecerilor cu dans și beutură. Iată cum se amestecă paharul Domnului cu «paharul dracilor» (1 Corinteni 10,21).

Grozavă amestecătură! Iar cei ce strigă după această amestecătură sunt socoșii drept «tulburători» și sunt amenințați că vor fi rupti «cu totul» de Trupul Domnului căruia «și pricinuiesc, vai, atâtă durere și tulburare».

Nicolae Vonica
licențiat în teologie.

Stropi de ploaie „Facă-se voia Ta“ (Luca cap. II v. 2)

În rugăciunea Tatăl nostru, zicem mereu «ie - facă-să - voia Ta», dar ne dăm prea puțin seama despre ce înseamnă voia lui Dumnezeu în viață.

Intreg rostul vieții noastre este legat — prin 4 puncte — de voia lui Dumnezeu.

I Ne naștem și venim în lume, cu ce rost? Cu scopul și rostul pe care-l spunea Mântuitorul: «Iată vă să fac voia Ta Dumnezeule» (Ebrei 10, 7).

II Odată veniți pe lume, ca niște copii ai lui Dumnezeu, aveți lipsă de hrănă de mâncare. Iar mâncarea aceasta este a cea despre care zice Mântuitorul: «Mâncarea mea este să fac voia Celui ce m'a trimis pe Mine» (Ioan 4, 34).

III În lume nu poți trăi singur. Al lipsă de o întovărășire cu alții; trebuie să trăiești în legătură cu alții. Iar legătura aceasta ne-o arată Domnul Isus prin cuvintele: «Cine face voia Tatălui Meu care este în ceruri, acela îmi este frate, soră și mamă» (Matei 12, 50).

IV În lume al apoi neințețat lipsă de învățătură, de îndrumare, de călăuzire. Iar învățătură aceasta ne-o arată tot Domnul Isus prin

cuvintele: «Invață-mă să fac voia Ta, Dumnezeule» (Psalm 119, 66).

V Clăindu-ne și trăindu-ne viața pe aceste 4 puncte, vom intra — drept răspălat — în al 5 lea punct; în scumpa fărgăduință: «Cine face voia lui Dumnezeu rămâne în veac» (Ioan 2, 17).

Dragi ceilorule! Eu te întreb, în felul acesta înțelegi tu voia lui Dumnezeu și în felul acesta o trăești ?? Fă-ți tu singur socoata!

Aproape este Domnul.

Aproape este Domnul
De cel ce sunt pe cale
Lăsând drumul plerări
Să primesc lertare

Aproape este Domnul
De cel în suferință
Ce sunt pe calea dreaptă
Să vin la credință

Aproape este Domnul
De cel pe care-i cheamă

Le-așculta rugăciunea
S'aplaează și la seamă. | bis

Aproape este Domnul
De cel ce vin la Dânsul
Le-așculta rugăciunea
Să le sfârșește plânsul | bis

Aproape este Domnul
De cel în suferință
Îl mângeă de-apururi
Să-i cheamă la credință | bis

Această frumoasă cântare o avem dela iubitul nostru frate nazareu Ilie Tehaci — «Moș Ilie». — Este notată pe 2 voci de către fr. Ion Aron dela Pianul de Jos — Alba.

Tâlcuirea istoriei lui Iosif, fiul lui Iacob

Ura stinge graiul conștiinței și naște păcate multe și grele

In istoria princelui lui Iosif și în legăturile lui cu frații lui, trece, ca un fir roș, ura. Frații îl urau pe Iosif din tot sufletul lor. Iar ura aceasta a fost un izvor de nesfârșite păcate și greșeli. Biblia, cuvântul lui Dumnezeu, arătându-ne această ură, parcă strigă și aci: ulta-ți-vă ce poate face ura, zavistia de frați!

In ura lor, frații erau gata să îl omoje pe Iosif, frațele lor; o dovedă că ura stinsese în ei graiul conștiinței. Noroc însă că în sufletul lui Ruben mai ardea această scânteie. La propunerea lui, frații au hotărât să-l îmoare fără sânge, aruncându-l în o groapă goală.

Biblia ne spune aici un amănunt foarte multă grăitor. Ne spune Biblia că după ce frații l-au aruncat pe Iosif în groapa morților, «au se-zut să mânânce». (Facere 37, 26).

Ce lucru grozav este arătat aici! Frații lui Iosif voiseră să verse sângele fratelui lor; și aruncaseră în o groapă să moară de foame — și totuși iată-i se aşeză la masă și mânâncă liniștită ca și când nu s-ar fi întâmplat nimic.

Când l-au aruncat în groapă, lo-

sif desigur a plâns cu glas mare cerând mila fraților săi. Și poate frații îl auzisau și acum plângând din adâncul gropii — și totuși iată-i cum mânâncă liniștită lângă groapă.

Mânâncă liniștită lângă o groapă în care l'au aruncat pe frațele lor ca să moară de chinurile cele groznicе ale foamei.

Iată o dovedă grăitoare și aceasta despre ce poate face ura. Ura stinsese în frații lui Iosif graiul conștiinței. Ura făcuse din frații lui Iosif

să îmbrace, să îmbrace ucigașii. Ura calcă în picioare mila, lacrimile, suferințele omenești. Eu mă gândesc aici cu o groază pe care nu o voi putea uită niciodată, cum ura nu m'a crățat, ci m' a lovit și pe mine, tocmai când eram greu bolnav. Ura nu crăță nimic.

Ura a trezit apoi în frații lui Iosif minciuna, pe care au trimis-o aceașă la tatăl lor, spunându-i că Iosif a fost mâncat de niște flă-

săbitice. Adeverat că de niște «flăre» fusese perdat Iosif, dar aceste «flăre» erau frații lui.

Ura a născut minciuna. Ura e născătoare de multe și nesfârșite păcate: clevere, mincluni, nedrepări, răzbunări, omoruri etc.

Ce a putut face ura cu frații lui Iosif, e apoi o dovedă și ceeace spune Biblia despre plânsul și jalea lui Iacob, tatăl lui Iosif.

In fiecare zi, Iacob plângea aplimat pe haina lui Iosif străpînat cu sânge și nimic nu-l putea măngăla. «Să și-a rupt Iacob hainele, să-l pușă un sac pe coapse și a jălit multă vreme pe fiul său. «Toți filii sătătește ficele lui au venit ca să-l măngăle; dar el nu vroia ca să-l măngăle; dar nu voia să primească nimic o măngăiere, ci zicea: plângând mă voi pogorâ la fiul meu, în locuința morților. «Să plângă astfel pe fiul său». (Facere 37, 34-36).

Iar în vremea asta, frații lui Iosif și copiii lui Iacob — ucigașii — mâncau și dormiau liniștită. Ba încă — culmea fătării — ne spune Biblia că și ei cătau să-l măngăle pe tatăl lor. Despre ipocriza aceasta, de altă dată. (va urma)

Invitații la adunările Domnului.

La Eleonov—Mehedinți
o adunare va avea loc în ziua de 25 Aprilie (Florii). Frații de pretutindeni preoți ostia și toți cel dormici de cuvântul Domnului sunt rugați a veni (cu steagurile) De ale Martei se va îngrăji fieracă.

II. P. Motra.

La Costești Răchiți—Botoșani
o concentrare ostașească va avea loc în ziua de 23 Aprilie (sf. Gheorghe). Steagurile, purtătorii de cuvânt și toți frații

aproape și departe sunt rugați să nu lipsească. Fiecare se va îngrijii de ale Martei. Gara Botoșani. Șoseaua Vorniceni—Costești.

Fr. P. Avădanoae, în înțelegere cu pă. Mina și frații.

La Focșani—Putna
în 23 Aprilie va avea loc o adunare a fraților din Oastea Domnului Isus Biruitorul sunt rugați pări. Burlacescu, fr. nașirei (Paraschiv, Iftimie s. a.) și toți frații din jur a lucea parte. Adunarea la biserică s. Mina (parola Gromnie). Întâlnirea la

fr. I. Radu, pantofar (lângă biserică). Vă așteptăm cu dragoste. Ion Radu și G. P.

La Roșcani—Covurlui
vă avea loc sfintirea stemei în ziua de 9 Mai, Dum. Tomil (an 9 Aprilie cum din greșală s'a publicat).

Frații să vină cu toții, cu steagurile. Rugăm și pe cei ce mânăscu cuvântul a ostenu la noi. De ale Martei ne vom îngrăji.

Mihalachi Balcan.

La Valea Sangeorzuului—Hunedoara
în ziua de 4 Aprilie va avea loc o adunare. Veniți cu toții. De ale Martei se va îngrăji fieracă. Fr. Tuza

La Săndulești—Turda

în ziua de 11 Aprilie, va fi o concentrare în com. Săndulești—Turda. Frații sunt rugați a lucea parte. Noaptea se va noaptea Domnului. De ale Martei se va îngrăji fieracă. Înaintarea la fr. Iuliu Turdean. Str. Aurel Vlaicu Nr. 29, orașul Turda. Fr. Golia O. Igor.

La Băilești—Dolj

o adunare va avea loc a doua zi de Paști. Frații din Cetate, Risipili, Negoi, Motăcel, Oinbega și de pretutindeni sunt rugați a veni cu steagurile.

Mircea Ciochla, mis. lalc.

Din toate părțile sosesc daruri pentru casa „Isus Biruitorul”

Din toate părțile sosesc daruri pentru înfăptuirea gândului măreț de a avea o clădire care să cuprindă sub coperișul ei foaia „Isus Biruitorul” și celelalte înfăptuiri ale pă. Iosif (Tipografia, Librăria, etc.) Dăm în continuare darurile sosite:

al 7-lea dar de 1000 Lei.

Pe al 7-lea dar de 1000 Lei l'am primit dela mult ostenitoarea și iubita noastră soră în Domnul, Maria Brăileanu din Sărulești—Ilfov. Darul este însoțit de a-cesta scurte, dar mult spuñătoare cuvinte:

Pentru casa „Isus Biruitorul. Dumnezeu să binecuvânteze casa din care va ieși lumina cuvântului Său”.

al 8-lea dar de 1000 Lei.

Pe al 8-lea dar de 1000 Lei ni l'a adus frațiorul nostru nazireu, Eugen Ciobanu, care a sosit aci, din o călătorie cu Domnul Isus de peste 80 zile.

Darul ni l'a adus dela o soră din județul Tecuci, pe care Domnul o cunoaște cu numele și răspplată cerească îi va da.

al 9-lea dar de 1000 Lei.

Pe al 9-lea dar de 1000 Lei ni l'a trimis un preot din jud. H... căruia Domnul Isus să-i dea răspplată pentru acest ajutor material și moral.

Un dar de 520 Lei.

Un dar de 520 Lei am primit dela frații din com. Cicir jud. Arad, colectat și trimis prin fr. Oprești Dimitrie dela următorii frași:

Crăciun Gurban 50 lei, Dochia Cucuian 50, Olgor Conta 20, Elena Conta 20, Ștefan Pădurean 10, Catia Pădurean 10, Nicolae Pădurean 10, Dimitrie Pădurean 10, Vasile Gurban 5, Saveta Nădăban 10, Persida Cocloban 10, Livia Dubescu 5, Elena Pascalescu 5, Maria Pădureanu 5, Ion Pătar 10, Catalina Pascalescu 5, Sofi Tatar 10, Saveta Popi 5, Marta Părnevan 5, Vasile Pascalescu și fiul Ion 20, Traian Todorescu 20, Elena Todorescu 10, Saveta Pascalescu 5, Dimitrie Oprești 20, Maria Oprești 10.

Fotea C. Zlatin Dimitrești jud. Ismail 100 Lei

Const. Andrașca “ “ “ 100 “

Nichifor Huță “ “ “ 100 “

Eroel Mutu “ “ “ 100 “

Mal mulți frați prin fr. T. Căplescu din Bălățari de Jos jud. Mehedinți 60 Lei

I. C. Melna Amărăștili de sus—Romania 20 “

Pascu Dăluleanu “ “ “ 10 “

Florea Gh. Dtru “ “ “ 10 “

Ilie Gh. Dtru “ “ “ 10 “

M. Daluleanu Amărăștili de sus—Romania

5 “

Marin Melna “ “ “ 10 “

Gh. Rădulescu “ “ “ 5 “

Const. Vuja “ “ “ 10 “

Petre Daluleanu “ “ “ 10 “

M. M. Grigore “ “ “ 10 “

Florea Lică “ “ “ 10 “

D. Grigoriu Lespezi—Bala 20 “

Petrache Dobrotă Fotin—Baia 7 “

Frații ostașii Corobăile—Mehedinți 50 “

Olimpia Ivancu București 20 “

Viorica Gherghina București 100 “

Ilie Constantinescu București 60 “

Marica Pistrui Secusigiu—Timiș 130 “

Ghiormani Iosif Săcăiu—Nouă Timiș 25 “

Iorgu Tutunaru Pristol—Mehedinți 200 “

Petre Curtu Siliștea—Vlașca 30 “

Elisaveta Cârjaliu Tr. Măgurele—Tl-man 100 “

Savu Ioan Turdaș—Hunedoara 20 “

Gh. I. Vasilescu Duda Novaci—Fălcu 12 “

Bilj. Ghiorghie Someșeni—Cluj 100 “

Ilie Petre Toană Negoi—Dolj 10 “

Erhan Stefan Ion Cobâlcea—Orhei 20 “

Ion Trașcă Braniste—Mehedinți 107 “

Din numărul trecut 21,945 “

Din numărul de acum 5,101 “

Cu total până acum 27,046 “

— va urma —

„Litera omoară iar duhul face viu“ (II Corint. 3, 6)

In legătură cu statutele și regulamentele făcute pe seama Oastei.

La pagina 2 din foala aceasta se află câteva păreri și mărturisiri despre ce cred frații ostași referitor la statutele și regulamentele pregătite pentru «Oastea Domnului». În legătură cu aceste mărturisiri, dăm și noi câteva precizări, în legătură cu o snoavă.

Zice-se, că odată un stăpân și-a angajat un servitor. În ziua angajărilor, stăpânul i-a zis: dragul meu! Eu sunt un om de ordină. În casa mea fiecare fișă are roslul lui și lucru lui. Uite-te, și pentru tine am întocmit un regulament special de serviciu. În acest regulament se află de-a-fără-un-păr tot ceea ce trebuie să fac și să nu fac. Tu ai să te îți strict de acest regulament de serviciu.

Bine stăpâne, bine, răspunse angajatul; mă voi sili să împlinesc tot ceea ce scrie în acest regulament.

Odată s'a întâmplat că stăpânul mergea cu sluga sus la munte, să-și vadă oile. Trecând pe o cărare prăpădită, stăpânul greșit pasul și aluneca în prăpastie.

Ioane! — strigă desperat stăpânul vîno și mă scapă!

Așteptă pușină conașule — răspunse Ioan — să mă duc mai întâi acasă să văd dacă stă și aceasta scrie în regulamentul meu de serviciu.

Fără să, aceasta este o snoavă de gălăz, dar în ea se află și un mare înțeles duhovnicesc. Se află un înțeles actual și pentru Oastea Domnului.

Oastea Domnului fiind o mișcare pornită de sufletarea Duhului Sfânt, ea nu a pășit în lume cu statute și regulamente. Timp de 14 ani, ea a lucrat sub soarele cel Cald

al Evangheliei. Timp de 14 ani, hohda Oastei a stat sub ploaia harului, sub adierea vântului și căldură focului ceresc.

Viața în Hristos, viața după Evanghelia este ceea ce se cheamă naștere din nou, iar viața aceasta și renastere aceasta nu începe niciodată pe deanț-regul în statute și regulamente. Ea este ceva viu, ceva jâră hotar, așa cum e vântul cerului și lumina soarelui. Toate statutele și regulamentele omenești nu pot cuprinde ceea ce trebuie să facă și

ceace poate face un suflet născut la o viață nouă, un suflet care l'află cu adevărat pe Isus cel răsărit și este, bolnav de dragostea Lui» (Cântării 5, 8).

A băgă o mișcare duhovnicească cum este Oastea Domnului în niste statute și reguli întocmite omenește, înseamnă în grădi slobozia Duhului; înseamnă o omoră «duhul» cu ceea ce se numește «literă».

Dacă scumpul nostru Mântuitor tocmai pentru aceasta a venit în lume, ca să ne scape de «litera care omoară».

Biblia și istoria ne arată că toate regulile și rândurile din cari a lipsit duhul au dus la faliment. Chiar și legea lui Moise a dus la «litera legii». și nici cele 10 porunci n'au putut mântuia omenirea, pentru că Dumnezeu însuși a folosit legea numai ca un pedagog spre Hristos, spre dar și har. Legea prin Moise s'a dat, iar darul și adevărul prin Isus Hristos (Ioan 1, 17).

De aceea Mântuitorul a redus toată legea și toate prorocările din vechiul Testament în una singură: «să iubești pe Domnul Dumnezeul tău din tot sufletul tău și pe deaproapele tău ca pe tine însuși, în acestea se cuprinde toată legea și toți proroci» (Matei 22, 37).

În acest înțeles a lăsat și fericitul Augustin vestitele cuvinte: «iubește-L pe Dumnezeu din tot sufletul tău și apoi fă ce-ți place». Da! pentru că cel care-l iubește cu adevărat pe Dumnezeu, în Isus Hristos, acela face viață Lui.

În locul poruncilor din Vechiul Testament, Mântuitorul a pus cele nouă fericiri care sunt temelul omului celui nou, făpturi cele nouă, și viații cel nouă.

În acest înțeles — prin inspirația Duhului Sfânt — am lucrat și noi la Oastea Domnului. Ne-am sălit mereu să alcătuim suflete în buclumul vieții, în Isus Hristos, pentru că orice suflet altot în «buciumul» acesta, rodește cu delasine rodul cel dulce al faptelor bune. Cu aceasta «cătolice» am făcut noi pe ostașii cel vîi și biruitorii.

Am conlucrat cu complexul învățăturilor din Biblie, din Biserică și din sfintii Părinți. și credeam că atât ne era destul.

ÎNTRÉ DOUĂ JUDECĂȚI.

Pentru ceasul de acum.

Si mănu va fi „dat afară”
Din fața sfântului altar,
Cum n'a fost dat de cănd e lumea
Nici cel mai decăzut tâhar!

«Biserica» lui, pentru care

In lame, total, a jertifică

Azi după atâta ană de muncă

Il socotește „rătăciu”.

Il săngeră atâta rane,

Adânc deschise de căută,

Sârmânat trup — ce până acumă

Mă mir cum nu s'a prăbușit...

Iar azi „altărul» pentru care

Le poartă el acestea „n'piept,

Il calcă săngele „n'picioare

Creând c'asă e și sfânt și drept...

...Tu Dumnezeul din Ceruri.

Ești Drept, în veci și Adevărat

Privescă Tu — și vezi „Dreptatea»

Cu care fost-a judecat!

Că'n Numele Dreptății Tale

„Dreptatea» astă se făcu;

— și jine seamă de aceasta —

Atunci când judeca-ve-i Tu!

Traian Dorz

„Părintele acela care
Ne-a arătat al Vietii Tel—
De ce voită „să-l daij afară”
Dece? — ce râu v-a făcut el?...

A omorât la drumul mare?
L'afă prin furând; sau a mințit?
Or! l'afă astă cu 'nșelăciune?
— O, nu! C'atunci ar fi „cinstiț”!

Dar a descoperit păcatul
De vădu ce l'a 'nșăsurat,
Și celor mulți, în neșintă
Aşa cum e, l-a arătat.

În spinișnic a 'nălăț Lumina
Ce se stinsese sub obrovă;
A adus la Stâna Isbrăvii
Pe cei bătuți de nenoroc.

A pus în mână Cartea Sfântă
Poporul întunecat
Să văd el Lumina vieții
Ah, astă nu i s'a ieftat... .

Filindă spuse Adevărul,
Aşa cum trebuie grădă,
A fost hulit atâta vreme
lar astăzi e... ceterisit!..

fel foala tineretului Domnului și se vinde numai cu 1 leu. La început avea 4 pagini acum a crescut la 6 pagini și lese în 2500 de exemplare.

E și aceasta o mare biruință și o nouă biruință a Oastei Domnului. Tineretul își are foala lui de lăptă.

Se trimite spre vânzare dela 5 exemplare în sus. Aproape toate centrele mari ale Oastei răspândesc foala «Tineretul Domnului». De pildă la București se desface 1200 de exemplare, la Sighișoara 100, la Cluj, 50, Sărăulești 50, la Sibiu 170, Săsciori 20, Turda 25 etc.

Indemnăm pe frații de pretutindeni să ceară spre desfacere dela 5 exemplare în sus. În felul acesta vor ajuta lăpta Domnului pe frontalul tineretului. Abonamente nu se primesc deocamdată ci se trimit spre desfacere.

Cum lucrează Dumnezeu.

I-a confiscat Biblia — apoi a cumpărat-o.

Fratele Stan Ionita din comuna Strâmbeni-Prahova, ne trimite un raport mai lung unde ne scrie cum după ce s'a ridicat din suferință și plecat în cercetarea fraților din judecătărie, a cărui loc este în Prahova, făcând 200 km. cu bicicleta.

La Ceraș Intâlnindu-l șeful de post la confiscația o Biblie (pe care o mai avea de vânzare), seara — ne scrie fratele — după adunare am plecat împreună cu fr. Stefanescu, orb și cu alii frați, la post pentru a cere Biblia. Pe drum, mă rugam în gând ca să aprindă Dumnezeu focul dragostei în inima d-lui sef să cerceteze această carte sfântă.

Când m'am dus și am cerut o văd că era schimbăt. Duhul lucrăse. Îmi spune că dânsul vrea să o cumpere — și-mi aruncă pe masă 100 lei. I-am zis: Domnul să-ți facă parte de fericirea scrisă în cartea aceasta și am plecat pilul de bucurie că am lăsat o comoară scumăpădă unde trebuia.

Duminică seara am avut o adunare plină de foc la Cojocari. Aici s'a început colectă pentru casa folioasă Biruitorul. Am cercetat și voi cerceta în ceasurile libere și pe alii frați, căci mare este secerul și pușnici sunt secerătorii.

Stan Ionita Strâmbeni-Prahova

O mare biruință!

Suplimentul nostru «Tineretul Domnului» lese și separat ca foale singură în 6 pagini format mic, în 2500 de exemplare

După cum am scris la foale, suplimentul nostru «Tineretul Domnului» lese și separat, ca o foale nouă într'un format mai mic. Este astăzi